

Poštovani roditelji,

Nudimo Vam drugačiji oblik čitanja priče koji će djeci biti interesantniji i funkcionalniji od „klasičnog“ čitanja priče.

1. Djeci pročitajte naslov priče i postavite im pitanje: **„Što mislite o čemu priča govori?“**
(kod djeteta se budi interes i potiče osobno povezivanje s pričom, razvija se mašta i verbalno izražavanje)
2. Priču podijelite na najzanimljivije dijelove i nakon svakog prekida postavite djeci pitanja:
„Je li se u priči dogodilo ono što si očekivao/la?“
„Što misliš da će se dogoditi dalje u priči?“
(razvija se mašta, kognitivne sposobnosti, predviđanje daljnjeg slijeda/tijeka priče i oblikovanje vizualnih predodžbi u riječi)
3. Potaknite djecu na **mijenjanje završetka priče.**

PRIČA O KORJENČICIMA

Ispod tla, duboko u zemlji, među korijenjem drveća, spavali su Korjenčići (korijen-djeca) dubokim snom kroz dugu zimu. Nije ih šibao vjetar, hladni snjegovi ni oluje. Mirno su drijemali u svojim toplim skrovištima. Sanjali su igre na Suncu, one kojih su se igrali cijelog ljeta. Kako su to bili divni snovi! A kad se naposljetku zima približila kraju i Sunce počelo otapati snijeg došla je Majka Zemlja sa svijećom u ruci kako bi ih ponovo probudila „Ustajte djeco“ dozivala ih je nježno, „spavali ste sasvim dovoljno, vrijeme je za buđenje. Stiže proljeće, a treba i dosta toga pripremiti. Donijela sam vam škarice, igle, konca i komadiće tkanine. Tako da si svi možete napraviti novu odjeću. Ustajte! Što prije sašijete haljinice, to ću vam prije otvoriti vrata kako biste izašli van.“ Djeca su se protezala i zijevala. Onda veselo skočiše! Hura, stiže proljeće!

Majka Zemlja je imala u košari prelijepo obojene komadiće tkanine. Svaki je Korjenčić odabrao boju za sebe i svoju haljinicu. Visibaba je uzela tkaninu boje snijega, potočnica – nebesko plavu, jaglac svijetlo žutu, šafran bijelu i ljubičastu, a mak svijetlo crvenu. Ugodno su se smjestili i posjeli u polukrug te započeli marljivo raditi. Krojili su, spajali i šivali dok sve nije pristajalo kako treba. A dok su radili ispjevali su sve proljetne pjesme koje su znali. Čim su dovršili svoju novu odjeću uputiše se u koloni jedan po jedan Majci Zemlji. Preko svojih naočala, Majka Zemlja ih je gledala u čudu što su tako brzo stigli. „Doista ste brzi“, uskliknula je, „a kako sve to još i lijepo izgleda!“. Čak su i mali mravi, koji su do tada namatali vunu Majci Zemlji, radoznalo došli pogledati. Nikad do tada nisu vidjeli tako divnu odjeću.

No, bilo je još dosta toga za napraviti! Sada su se probudili i svi kukci: Božje ovčice, crvi, gusjenice i bubamare što su spavale pod zemljom. Trebalo ih je oprati i očetkati, živopisno obojati kako bi izgledali što je ljepše moguće. Kakva li je samo strka i metež nastao pod zemljom! A gore iznad zemlje, toplo je Sunce izvlačilo nove tek ozelenjele listiće na drveću. Hoće li i Korjenčići biti spremni za izlazak na vrijeme?

I naposljetku stiglo je pravo proljeće! Majka Zemlja je otvorila vrata, a na divno i toplo proljetno Sunce izašla je veličanstvena povorka kukaca i Korjenčića sa vlatima trave i cvjetovima.

U šumi, leptiri su veselo lepršali oko cvjetova. Poljske đurđice pronašle su skrovito mjesto u sjeni drveća gdje su rasle ljubičice i ondje mahale svojim glavicama. I stari bršljan je tu, u sjeni, puzao uzduž. „Hej, svi ste tu! Dobrodošli u veliku šumu!“ doviknuo je Korjenčićima. Mala ljubica pogledala ga je sramežljivo sa svog mjesta pokraj stabla. Nikad prije nije vidjela takvo stvorenje.

Došlo je ljeto. U potočiću što je protjecao među livadama raširio se lopoč i prepustio se protjecanju vode. Trske su šaputale na vjetru, a potočnice se ogledavale u vodi. Ali kukci su gundali: „Ovdje postaje prebučno, idite se igrati negdje drugdje!“. Na cvjetnim livadama Korjenčići su uživali u prekrasnom vremenu. Okretno su plesali na toplom Suncu: skoči, poskoči, veselo kroči! Kada bi barem ljeto trajalo zauvijek! Nad njima su lepršali leptiri, čak je i jedna bubamara pokušala zaplesati. Cvrčci su cvrčali, pčele zujale i to im je bila glazba.

Ali i ljeto se primalo kraju. Oštar jesenji vjetar otpuhao je požutjelo lišće kroz zrak povlačeći odjeću Korjenčićima. „Huuuu...“ hućao je vjetar: „Požurite kući, sve je hladnije, vrijeme je za krevet!“ I tako su se ponovo počeli vraćati u dugačkoj koloni k Majci Zemlji. A Majka Zemlja je stajala uz vrata i grlila svako djetešce, jedno po jedno. „Uđite djeco!“, rekla je, „a i vi kukci i pčelice. Unutra je toplo i ugodno. Ima za svakog od vas jela i pića! Nakon toga svi ćete na spavanje dok vas ponovno ne probudim na proljeće.“

I svi Korjenčići siđoše pod zemlju kako bi iznova započeli svoj dugi zimski san!

IZRADA LUTKE „Cvjetić“

*Sunce sa neba tamu već briše,
otvori oči, ne spavaj više!
Dobro ti jutro maleni cvijete,
dobro ti jutro sanjivo dijete!*

1. Glavu lutke sašijte od pamučne tkanine, unutrašnjost napunite vunom ili pamukom
2. Oči i usta ukasite jednostavnim šavovima od vune ili drvenim bojama
3. Za frizuru na glavi lutke koristite vunene niti za pletenje
4. Za izradu stabljike koristite rolu od wc papira i obložite je u tkaninu
5. Izrežite latice i sašijte ih oko glave lutke cvjetića

GESTOVNA IGRA

(To su ritmički stihovi koji se prate pokretima prstiju - na taj način djeca uče govor i njeguju spretnost a u isto vrijeme usvajaju i ritam)

Ponuđena gestovna igra povezuje pokret i riječ (u rimi) i obuhvaća onomatopejske zvukove pojava u prirodi i glasanja životinja.

Pustite mašti na volju i zajedno sa djecom dogovorite pokrete koje ćete izvoditi dok izgovarate tekst.

„RANO U ZORU“

Rano u zoru probudi se pijetao:

„Kukuriku, ustajte djeco! Sunce je na vidiku!“

Prvi se probudi vrapčić: „Živ-živ“ – to vrapčić mali je živ;

A pas će iz kućice svoje: „Vau-vau, pozdravlja prijatelje svoje!“

„Mek-mek, mek-mek“ – to jarčić je tek.

„I-a-a“ – to magarac se javlja.

„Muuu-muu, i ja sam tu“.

A u toplom Sunca sjaju, cvjetovi se otvaraju.

A tada se i naše dijete probudi, protrlja oči, i veselo poskoči!